

V

X

Pravidelný občasník
chlapeckého sboru
Pueri gaudentes

číslo 2

ročník 6 (2005)

zdarma

Konec jedné éry

MILAN DOLEJŠÍ

Významná historická etapa vývoje Pueri gaudentes se uzavře na konci letošního školního roku. Opustí nás hlasová poradkyně Lenka Pištěcká, která se sborem pracovala tři roky. Nastoupila za Markétu Džunevu, která byla na mateřské dovolené.

Velké přátelství

Lenka Pištěcká přišla do sboru, který právě uspěl na soutěži v italské Gorizii, a sbormistryně Zdena Součková si od jejího působení slibovala hodně. Od prvního rozezpívání bylo jasné, že přístup nové hlasové poradkyně bude diametrálně odlišný od toho předchozího. Jaro do růžova vyspalé bylo nahrazeno jídlem, místo do pomyslného jablka jsme se náhle zakusovali do reálných tužek.

Když tenkrát někdy nepřišla na zkoušku a rozezpívání vedla sbormistryně, ukázalo se, že i ona stoprocentně adoptovala nová cvičení.

Pokračování na str. 4

Milí Pueri,

čas vymezený pro mou práci s vámi se naplnil, musíme se rozloučit.

Děkuji vám za snahu pochopit mé náročné požadavky

za odvahu, s jakou jste se nechali vést mnohdy do neznáma

za slzy, které jste ve mně mnohokrát vyvolali skvělým provedením při koncertech.

Chtěla bych se omluvit za rozruch, který jsem asi někdy působila,

děkuji za trpělivost, se kterou jste má přání plnili.

Přeji vám, aby uvolněné hlasy krásně zněly ve vašich svobodných duších,

aby "výšky" nebyly problémem nýbrž slastí, váš dech by se vždy donekonečna obnovoval a především

aby z vašeho zpěvu číselna klukovská radost ze života a láska k vašemu koníčku,

totiž sborovému zpěvu.

Život je dlouhá cesta, skládající se z mnoha zastavení – to s vámi bylo pro mne velmi důležité a nezapomenutelné.

Děkuji za vše. **LENKA PIŠTEČKÁ**

Interview s Danielem Hnátém

prostřednictvím nadace ADRA na pomoc obětem ničivých vln tsunami v jihovýchodní Asii. Mezi sponzory byly Atlas.cz, TicketArt, filmová a divadelní produkce D. A. V. production (Daniel Hnát) a Městská část Praha 1 v čele se starostou Vladimírem Víhanem.

Při této příležitosti jsme požádali Daniela Hnáta – zprostředkovatele našeho vystoupení na tomto projektu (a také režiséra videa naší Severské cesty) – aby nám ke koncertu samotnému řekl pár slov. **Pokr. na str. 2**

JIŘÍ TAYERLE

V pátek 28. ledna 2005 jsme se podíleli, společně s dalšími hvězdami, na benefičním koncertu s názvem Kdo může, pomůže... ve Velkém sále pražského Paláce Žofín. Na koncertě mj. vystoupili Šárka Vaňková ze SuperStar 1, Robert N. & Nicol Lenertová, Zora Jandová & Zdenek Merta, Ivetta Bartošová, Yveta Blanarovičová, Jitka Zelenková, Magda Malá, Karel Černoch se synem Markem, Peter Nagy a další. Výtěžek z koncertu byl věnován

Interview s Danielem Hnátem

Dokončení ze str. 1

Jak tě napadla spolupráce našeho sboru na tomto koncertě a jak moc velký význam si koncertu přikládal?

Napřed bych tě chtěl trochu opravit. Nebyl jsem tak úplně zprostředkovatelem vašeho vystoupení. Za nápad uspořádat koncert může velkou měrou sbormistryně Zdena Součková. Bylo to tak, že jsme se se Zdenou 4. ledna sešli ohledně jiného projektu. Přitom si postěžovala, že by chtěla s Pueri pomoci postiženým oblastem Asie, ale neví jak. Tak jsem cestou domů přemýšlel, zavolał několika kamarádům a známým a druhý den v poledne se uskutečnila klíčová schůzka se starostou Prahy 1 a koncert byl na světě.

Jak ses dostal k tomuto koncertu? Čím ses na něm podílel?

Připravit takový koncert je otázka hlavně telefonátů a e-mailů. Během těch tří týdnů od nápadu po koncert jsem každý den odeslal tak 20 e-mailů a volal asi 20 lidem a moji kolegové na tom byli zhruba stejně. Nedovedete si představit, kolik je kolem takového benefičního koncertu papírování a povolení. To by se nedalo zvládnout bez velké pomoci vaší manažerky Renée Lavecké, které bych chtěl moc poděkovat. A když přišel den koncertu, tak to nejhorší bylo dát účinkující, techniku a všechno ostatní dohromady, aby to fungovalo.

Myšlenka pomoci zemím postižených ničivými tsunami v prosinci 2004 je perfektní a pomáhal, kdo mohl. Koncertů bylo mnoho. Proč se kdo může pomůže... konal zrovna na Žofíně?

Původně to měl vlastně být vlastně jen „malý skromný koncert“, jak se vyjádřila Zdena Součková. Když ale do projektu vstoupila Praha 1, sama nám nabídla Žofín, který jí patří. Chtěli jsme udělat koncert pro každého, koncert plný pohody. Prostě příjemný večer pro účinkující i diváky a myslím, že se to docela povedlo.

Jistě je zajímavá věc, kolik stojí takováto

akce. Kolik výdajů se musí dát za občerstvení pro hosty i účinkující na podobné akcí a kolik se musí zaplatit za sál?

My jsme měli štěstí, že se nám podařilo v neskutečně krátké době najít partnery, kteří pomohli se zajištěním realizace koncertu. Ve výsledku nás celá akce stála necelých sto tisíc. Pokud by se ovšem mělo „všechno“ zaplatit, pak by se částka pohybovala někde přes jeden milion korun.

Na oficiálních stránkách koncertu www.asie.rett-cz.com je uvedena vybraná částka 440 849,- Kč. Je to hodně, anebo méně než se očekávalo? Máte spočítáno, kolik lidí na tento koncert vůbec přišlo?

Jsmo rádi, že se nám podařilo uskutečnit koncert, kde se ukázalo, že jsme jako národ schopni pomoci lidem v nouzi a myslím si, že na dobu, kterou jsme měli na propagaci, jsme vybrali přímo neuvěřitelnou částku.

Vybíral se kromě vstupenek za 200,- Kč ještě nějaký (dobrovolný) poplatek? Určitě se nepomáhalo „pouze“ vstupným... Byla prováděna nějaká sbírka?

Pokud myslíš pokladničku, tak ta na Žofíně opravdu byla, ale měla ji na starosti sama nadace ADRA. Podařilo se nám najít i několik organizací a firem, které nám pomohly finančními dary.

Na závěr bych se rád zeptal, kam konkrétně vybrané peníze šly a jak se s nimi naložilo.

Částku 440 849,- Kč jsme opravdu převedli na účet nadace ADRA, která je použila, nebo přesněji používá na nový projekt pomoci na Srí Lance. Původní projekt, obnova nemocnice, byl totiž již úspěšně zakončen. V současné době se „naše“ peníze využívají k pokrytí nákladů výroby asi sta nových lodí pro místní rybáře. Ti se částečně sami na výrobě lodí podílejí. Dostalo se nám cti a jedna z těchto lodí, která bude v polovině září slavnostně na Srí Lance předána, ponese jméno, které jí jako Pueri gaudentes vyberete.

⊗

Francie 2005MICHAL DONÁT

Tento zahraniční zájezd měl za svůj cíl Francii, kde jsme se zúčastnili čtvrtého Mezinárodního festivalu dětských sborů. Tři dny jsme bydleli v internátě u města Gardane.

Zájezd začal typicky u Alberta, kde jsme nastoupili do autobusu firmy Vyskočil. Jeli jsme přes Rozvadov, pak skrz Německo až na jih Francie. První velká zastávka byla další den v Avignonu, kde jsme si prohlédli Papežský palác a historické centrum města. Ve 13:15 nás autobus dovezl k internátu, kde nám Zdena dala až do pěti volno. Někteří odpočívali, jiní hráli fotbal. Pak jsme odjeli na koncert do Auriolu. Proběhla zkouška a také večere. Koncert, který nepatřil zrovna k nejnavštěvenějším, se povedl.

V pátek, stejně jako v ostatní dny, nás Zdena vzbudila kolem osmé a v 9:15 jsme odjeli na snídani. K ní vždy byla tvrdá bageta s máslem a marmeládou, croissant, pomerančový džus a čokoláda, čaj nebo káva. Poté jsme jeli do města Sanary. Nejprve se naší návštěvy dočkal „skleník“ a potom podium, na kterém jsme již po chvíli

stáli a zpívali před dychtivým publikem, ač nepřijemně svítilo slunce a foukal vítr. Následoval dvouhodinový rozchod. Až v sedm odcestoval náš sbor na večeri.

V sobotu jsme v půl jedenácté odjeli do Marseille, kde naši první zastávkou byl kostel Notre-Dame s výhledem na toto ne moc pěkné město. Pak jsme se na chvíli zastavili v centru a hned zase odjeli do města Puget-Sur-Argens, kde nás čekal koncert. Nejdříve proběhla zkouška a potom byla studená večere. Koncert začal v devět a první polovina patřila místnímu sboru. Na internát jsme dorazili v půl jedné...

V neděli, hned po klasickém zahájení dne, jsme odjeli do Sollies-Ville. Tam nám hostitelé nejprve nabídli dobrý oběd. Musím se zmínit o tom, že tamější skleničky dobře hrály. Následovala zkouška a vzápětí koncert v přeplněném kostele, který je dominantou obce. Další dvě hodiny musel autobus stát. Asi v 11 v noci nás potom dovezl do Monaka, kterým jsme však pouze projeli. V pondělí jsme cestovali celý den a v šest dorazili k Albertovi. ☺

Lieder der Welt am Harmonie-FestivalVOJTĚCH ŠEFRNA

Na počátku května se konal zájezd mužské části sboru na soutěž Harmonie v německém městě Lindenhofhausenu. Byl to první zahraniční zájezd s absencí chlapecké části sboru.

Z Prahy jsme odjížděli v pátek už v sedm ráno, není tedy divu, že někteří doběhli na poslední chvíli. Asi po osmi hodinách cesty jsme dojeli do Lindenhofhausenu a vnikli do prostředí soutěže, v jejímž duchu jsme měli žít několik dní. Ubytování nám poskytly rodiny sborů z obce Ruppach-Goldhausen (někteří ji přejmenovali na tzv. Rumcajzov), která je vzdálena asi 30 km od Lindenhofhausenu. Ještě týž den, co jsme přijeli, byl na programu koncert v tělocvičné škole.

Druhý den ráno jsme opět jeli do Lindenhofhausenu. Den jsme strávili poslechem jiných sborů, přičemž dvakrát jsme měli vystoupení v kostele. Jedno z nich bylo večer při mši v Ruppachu. Pak se konalo... no, jak bych to řekl, takové „posezení u piva“. Sešli jsme se v té školní tělocvičně – náš sbor, hostitelé a ještě sbor z Běloruska, přišel také starosta obce. Následovalo pár pochvalných proslovů a pak už se jen jedlo, pilo, hodovalo a zpívalo. Němcům udělalo veli-

kou radost naše české pivo, které jsme jim věnovali.

V neděli po příjezdu do Lindenhofhausenu jsme se připravovali na to nejdůležitější, to byla ona soutěž. Soutěžní výstup jsme měli někdy po desáté hodině a podle Zdeny a Honzy to nebylo špatné. Na vyhlášení výsledků jsme si museli počkat až do odpoledne, mezi tím jsme opět poslouchali programy jiných sborů. Po 17. hodině jsme se konečně dozvěděli hodnocení naší kategorie. Porota byla přísná a udělila nám 20 bodů z možných 25. Tím jsme se vešli do stříbrného pásma a ze sedmi sborů v kategorii skončili na 4. místě. Mnohým to přišlo jako neúspěch. V naší šatně se po vyhlášení výsledků rozhostilo hrobové ticho. Nikomu nebylo do zpěvu. Já si osobně myslím, že jsme podali kvalitní pěvecký výkon, soupeři však dokázali zaujmout porotu svým neobvyklým pojetím soutěžního repertoáru. To, že nikomu nebylo do zpěvu, se muselo rychle změnit, čekalo nás totiž ještě zpívání v kostele, již poslední za celý zájezd (jak pro koho – pozn. red.). V pondělí následovalo rozloučení s hostiteli a odjezd domů. A byli jsme zase o nějakou tu zkušenost bohatší. ☺

Konec jedné éry

Dokončení ze str. 1

První trhlinky

Netrvalo ovšem dlouho a situace se začala kazit. Již na prvních zkouškách vstupovala hlasová poradkyně velice aktivně do nácviku, což bylo v ostrém kontrastu s Markétou Džunevou, která do průběhu samotné zkoušky příliš nezasahovala. Zdena Součková dávala najevo jistou netrpělivost a přibližně po půl roce se nám svěřila: „I pro mě je trochu obtížné přizpůsobit se, když Lenka mluví při zkoušce.“

Na konci prvního roku již byla situace povážlivě jiná. Když vedla rozezpívání, vracela se Zdena Součková k některým starým cvičením, i když samozřejmě zůstávala i u mnoha z těch nových.

Kolize s mužským sborem

Zatímco mezi chlapci je Lenka Pištěcká docela oblíbená, část mužského sboru k ní nijak vřelé city nechová. Nelibost k přístupu, který měl dosáhnout starých cílů úplně novým způsobem, byla zřejmá od začátku. Druhé společné soustředění však plně odhalilo problém se soužitím. Již tenkrát někteří členové odmítli Lencin způsob cvičení s tím, že svůj přístup nehodlají po mnoha letech měnit.

Napětí se stupňovalo během dalšího roku. Před koncertem se sborem z Indianapolis, který se konal loni v červnu, vyhodila Lenka Pištěcká muž z rozezpívání, které dokončila pouze s chlapeckým sborem. Napětí se opět projevilo na podzimním soustředění mužského sboru v Pyšelích. Část mužského sboru odmítla přizpůsobit se požadavkům hlasové poradkyně... V době následující se nicméně zdálo, že se vztahy trochu ustálily. Na druhém pyšelském soustředění v únoru již byly obě strany až nečekaně kooperující.

Kolize se sbormistryní

V době koncertu s indianapoliským sborem byly značně pokroucené i vztahy mezi Lenkou Pištěckou a Zdenou Součkovou. Spor možná vyvrcholil na výše zmíněném podzimním soustředění, kde se zásadně neshodly na tom, co má hlasová poradkyně vlastně dělat.

Konec

Ač je přístup Lenky Pištěcké značně odlišný od předchozího způsobu zpěvu, nelze popřít, že zvuková úroveň sboru se během jejího působení zvýšila. Během posledních dvou let se však vytvořila dusná atmosféra, která přiměla velkou část mužského sboru k vážnému pomyslení na odchod z Pueri gaudentes. Je těžké říct, která ze tří stran pomyslně studené války nejvíce přispěla k této situaci. Téměř to vypadalo, že buď odejde Lenka Pištěcká nebo se rozpadne sbor. Nakonec odchází hlasová poradkyně. Markéta Džuneva o prázdninách ukončí mateřskou dovolenou a vrátí se na své původní místo.

Jaký je výsledek tří roků Lenky Pištěcké ve sboru? V době působení Lenky Pištěcké vyhrál mužský sbor svou kategorii na Pražských dnech sborového zpěvu a skončil sice v půli pelotonu, ale především ve stříbrném pásmu na lindenholzhausenském festivalu. Mnoho lidí hovoří o vysoké kvalitě zvuku a větší výraznosti sboru. Navíc se pozoruhodně vylepšili sólisti. Jak poukazuje Zdena Součková, mohl se sbor pustit například do Vivaldiho Gloria bez příspěvní cizích zpěváků, jako tomu bylo před lety, když jsme toto dílo provozovali poprvé.

Zhodnotit výsledky působení Lenky Pištěcké není možné. Prozatím ne. Určitě přinesla mnoho pozitivního ale i negativního. Co se stane po jejím odchodu, lze odhadnout jenom těžko...

Tři roky byly dlouhá doba. I když situace ve sboru nebyla úplně růžová, přinesla tato doba mnoho nového – pozitivního. Na tomto místě si dovoluji vyslovit velký dík Lence Pištěcké za její působení v Pueri gaudentes. Děkujeme.

⊗

P. S.: Lenka Pištěcká zaslala redakci Voxu krátký text „na rozloučenou“. Naleznete ho na straně 1.

Competiones gaudentes

MILAN DOLEJŠÍ

„V naší šatně se po vyhlášení výsledků rozhostilo hrobové ticho. Nikomu nebylo do zpěvu,“ píše Vojtěch Šefrna v reportáži z Lindenholtzhausenu. Pokud v Německu panovaly rozpaky, bylo to asi poprvé. Dosavadní soutěžní výsledky byly totiž pro Pueri gaudentes velice pozitivní.

První soutěžní vystoupení Pueri gaudentes proběhlo v roce 1994. Tehdy se zúčastnil soutěže uspořádané při festivalu Letenská vonička, dnes již neexistujícím.

První zahraniční soutěže se potom sbor zúčastnil v roce 1995. Cílem byl festival dětských sborů v Nantes. Vyřazení v semifinále rozhodně nelze považovat za neúspěch. Samozřejmě, kdyby tehdejší chlapci (neboť jenom ti do Francie vyrazili) v semifinále zazpívali mimořádně dobře, mohli by se objevit i ve finálové soutěži. Ovšem na tak prestižní soutěži na to nebylo možno vážně pomýšlet – ne na druhém zahraničním zájezdu.

Uplnul rok a Pueri gaudentes se vydali na známý soutěžní festival v belgickém Neerpeltu. Vedle Zdeny v tobogánu si odnesli první cenu ve své kategorii. I tentokrát mohl sbor dopadnout ještě lépe, protože nad první cenou existovaly ještě dvě další, ale toho času zavládla nefalšovaná radost.

Červenec 1997 nás zanesl do italského Lecca. Soutěž však ve sborové historii zřejmě zůstane zapsána spíše v souvislosti s nešťastným „čtvrtým místem“ za alegorický vůz. Přesto zde sbor ve své kategorii skončil druhý a sbormistryně hovořila o první soutěži, na níž mají soupeři srovnatelnou úroveň.

Až po třech letech se Pueri gaudentes, zdeptáni fiaskem s alegorickým vozem, vydali na další soutěžní zájezd. Preveza svým návštěvníkům ukázala, že řecký chaos si s tím italským nezadá. Přesto si sbor domů přivezl další stříbrnou medaili. Řecký festival byl poslední, kde Pueri gaudentes soutěžili výhradně ve smíšené podobě.

Na podzim roku 2001 jsme vyrazili do Pardubic a tam se smíšený sbor neobjevil vůbec. Chlapci dosáhli na zlaté pásmo a muži na soutěžní premiéře získali stříbro, přičemž ve svých kategoriích obě uskupení bodově dominovala. Celkově potom chlapci skončili druzí a muži pátí.

Soutěž C. A. Seghizziho v italské Gorizii nám o rok a půl později jakožto nově přichozím otevřela svou „outsiderskou“ skupinu B a zúčastnili jsme se jí hned ve třech kategoriích.

Chlapci tu svoji vyhráli a stejně jako v Pardubicích získali zlaté pásmo. I muži zvítězili ve své kategorii, ale dočkali se pouze stříbrného ocenění stejně jako smíšený

sbor. Díky chlapecké sekci se však všem otevřela cesta do kategorie A, která na nás stále hladově čeká. Je ovšem otázka, za jak dlouho bude na místě vážně pomýšlet na dobré umístění v této kategorii.

Mužská část si pak zasoutěžila ještě dvakrát. Poprvé to bylo před půldruhým rokem až na dalekém náměstí Míru. Tamní Pražské dny sborového zpěvu nás oceny nejen zlatým pásmem a vítězstvím v kategorii, ale i zvláštní cenou za výběr programu. No a Lindenholtzhausenem vás již nebudu unavovat.

Pueri gaudentes tak čtyřikrát získali zlaté a čtyřikrát stříbrné pásmo a šestkrát vyhráli svou skupinu. V tom se jedno čtvrté místo rozpustí. Nehledě na to, že Lindenholtzhausen a především jeho skupina 2 svou prestiží všechno ostatní hravě zastrčí do kapsy. ☒

Kdo radí našim hlasům?

Markéta Džuneva se zpěvu věnuje od dětství. Deset let byla členkou Radosti a do nedávné doby též Kühnova smíšeného sboru. V roce 1996 vystudovala Pedagogickou fakultu UK a o 2 roky později absolvovala pěveckou konzervatoř. Již v průběhu studia začala spolupracovat s přípravným sborem Kořata a poté pracovala s naším sborem. Po třech letech se k nám na soustředění v srpnu 2005 opět vrátí a bude pokračovat i nadále jako hlasová poradkyně.

Lenka Pištěcká po dlouholetém členství v Pražském dětském sboru a Sboru Čs. rozhlasu absolvovala v roce 1993 na pražské konzervatoři. Od té doby působí jako velmi pozitivně hodnocená profesionální zpěvačka, např. s Teplickou filharmonií nebo sborem Cantores Pragenses. Vedle toho také pracuje jako hlasová pedagožka. Před Pueri gaudentes takto působila na Volkshochschule ve Furth im Wald či v Kühnově smíšeném sboru.

***Nahoře:** Přípravné sbory zakončily koncertní sezonu svým prvním vystoupením v rekonstruovaném klášteře sv. Anežky.*

***Dole:** Avignonský most je věčným objektem všech fotografujících návštěvníků tohoto města. Tedy i Pueri gaudentes, kteří město navštívili v dubnu. Fota M. Dolejší a M. Dolejší.*

Historie

JAN ZAPLETAL**Před 10 lety:**

I před deseti lety byla jarní sezóna ve znamení pravidelných sborových výměň. Tentokrát jsme opláceli dubnovou návštěvu v Praze libereckému Severáčku (ještě pod uměleckým šéfováním Milana Uherka) a vydali se tak do města pod Ještědem, které je opravdu zaslíbené sborovému zpívání. O tom nás ostatně přesvědčily i dva úplně vyprodané koncerty v Divadle F. X. Šaldy. Pátou sezónou jsme uzavřeli koncertem v Národním domě na Vinohradech, poeticky nazvaným „Vítání slunovratu“. V této souvislosti musím jen poznamenat, že je velká škoda, že se v současné době všechny koncerty Pueri musí podle přání ředitele ZUŠ nazývat suše „Sborové“. Na letním soustředění v jihočeských Ondřejovicích se pilně nacvičoval nový program na podzimní výroční koncert.

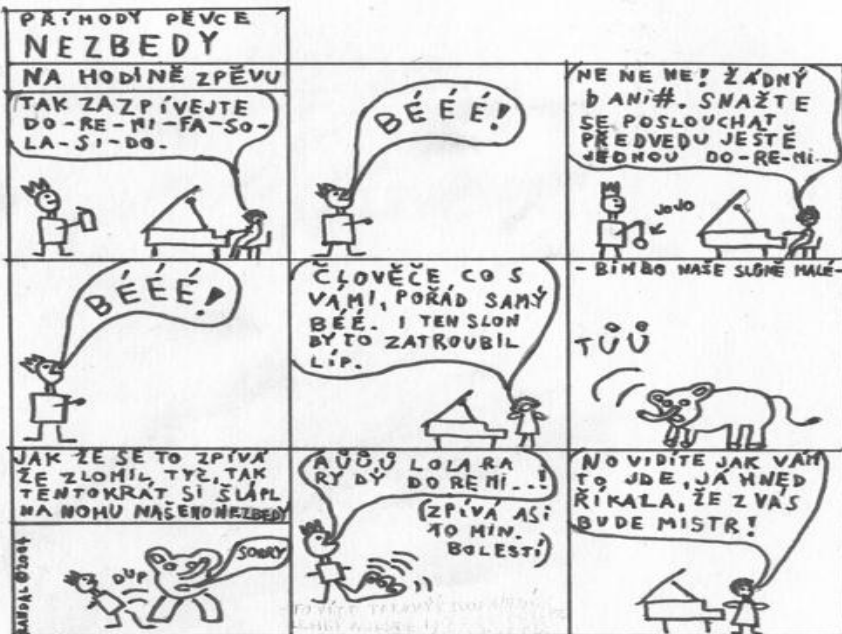
Před 5 lety:

Od jara roku 2000 Pueri pokoušejí nejen múzu hudební, ale třikrát ročně také múzu literární. Už pět let je tu s vámi časopis, který právě čtete. Pueri 3 v červnu pokořili zatím

nejvyšší metu. Po úspěchu v regionálním kole reprezentovali Prahu na celostátní přehlídce dětských sborů v Uničově. Koncertní Pueri zase reprezentovali na festivalu v Letohradě, kde společně s Piccola orchestra provedli mimo jiné Vivaldiho stále populární Gloria. No a v červenci se „Radostní chlupci“ rozhodli překonat sborové cestovatelské mety v jižním směru a směle se přihlásili na soutěž v řecké Preveze. V pekelných čtyřicetistupňových vedrech získali stříbrnou medaili a tím i první místo v kategorii smíšených sborů do 25 let.

Před rokem:

V závěru loňské sezóny se koncertní sbor představil hned na třech hudebních festivalech. Nejdříve to byl květnový příbramský festival Antonína Dvořáka, následovaly karvinské Ostrovy hudby a trio uzavřela červnová staroboleslavská přehlídka dětských sborů. K tomu ještě jeden absolventský koncert, oblíbené vystoupení přípravek v ZOO, závěrečný koncert u „dvou svatých“ v Dušní ulici a optimismem naplněný koncert s Američany v Obecním domě. Dost důvodů proto vyhlásit rychle prázdniny.

Přehled akcí

29.–30. 6.	Hostíme sbor ze Saue (Estonsko)	KS
1. 7.	Koncert se sborem z USA – kostel sv. Šimona a Judy	KS
19.–28. 8.	Soustředění ve Všechlapech	Chlapci KS
28.–31. 8.	Soustředění ve Všechlapech	Muži KS
7.–8. 10	Výroční koncerty v kostele sv. Antonína a v SoP	Vše
26. 11.–4. 12.	Polské turné –Štětín, provedení Chich. žalmů	KS
18. 12., 20. 12.	Vánoční koncerty v Betlémské kapli	KS

Carmen do konce 1. pololetí: 17. 11., 19. 11., 27. 11., 14. 12., 7. 1., 20. 1

Zdena čestnou občanskou Prahy 7

Na počátku února obdržela v obřadní síni Městské části Praha 7 z rukou starostky Ivany Kučerové čestné občanství naše sbormistryně Zdena Součková. Přiřadila se tak k dalším pěti osobnostem, které již čestné občanství získali (dirigent Jiří Chvála, hudební skladatel Petr Eben, sportovec Milan Purnoch, zdravotní sestra Milica Sklenčková a předseda Svazu důchodců ČR v Praze 7 Břetislav Hojdem). Společně se Zdenou Součkovou obdrželi čestné občanství též sbormistr Radosti-Praha Vladislav Souček, pedagog a skladatel Pavel Jurkovič, chemik Rudolf Zahradník, neurochirurg Vilibald Vladyka a voják z povolání Erich Jucker. Čestné občanství uděluje od roku 2001 Městská část Praha 7 osobnostem, kteří se svou prací podílejí na šíření dobrého jména Prahy 7.

Jiří Tayerle dle www.pueri.cz, kráceno

Krátce z Pueri

- Pueri gaudentes se nově odějí. Co budeme od říjnového výročního koncertu nosit, se Vox snažil zjistit, leč neúspěšně. Vedení sboru se k tomuto tématu odmítlo vyjádřit.
- V květnu odvysílal ČRo 3 Vltava v pořadu Studio M pořad o Pueri gaudentes. Do éteru putovaly ukázky z CD Zkouška na koncert a slova hostů pořadu – Zdeny Součkové, Filipa Dámce a Tomáše Daňka.
- Od počátku června zkoušejí bývalí členové Pueri gaudentes, aby mohli vystoupit na říjnovém slavnostním koncertě ve Státní opeře Praha. O této akci vás bude Vox detailně informovat.

mld

VOX – nepravdělný občasník chlapeckého sboru Pueri gaudentes

*Vydává Sdružení Pueri gaudentes Praha, Šimáčkova 16, Praha 7, Česká republika, Země
E-mail: pueri@pueri.cz*

Redaktoři: Jiří Tayerle, Milan Dolejší

Příspěvatelé: Všichni členové Pueri gaudentes, jejich rodiče a další

Náklad: 200 ks

Neprodejně

Vyšlo: 20. 6. 2005 n. l.